

2. Костицький М. В. Деякі питання методології юридичних наук // Науковий вісник НАВС. 2013. № 1. С. 3–11.

3. Носенко О. В. Цінності людини в масовому суспільстві: соціально-філософський аналіз проблематики // Сучасна молодь і проблема життєвих цінностей: філософські та етико-культурні виміри: зб. наук. пр. / відп. ред.: М. М. Бровко. Київ: КНЛУ, 2010. С. 29-31.

4. Шевчук Р. Діалектичний метод в правознавстві: окремі аспекти // Філософські і методологічні проблеми права. 2012. № 2. С. 25-31.

Троян Юлія Анатоліївна, слухач 7 КМ
2А курсу ННІЗДН Національної
академії внутрішніх справ

ВИЩА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Україна на нинішньому етапі свого розвитку знаходиться на шляху значних перетворень: змінюється структура економічних відносин, формуються нові суб'єкти власності і політичної діяльності, трансформуються базові цінності, змінюється устрій, традиції, здійснюються ряд реформ, що направлені на забезпечення та покращення життєдіяльності українського народу. Тому радикальні соціально-економічні перетворення, що відбулися за останнє десятиліття, спричинили як позитивні, так і негативні зміни в сучасному українському суспільстві [1, с. 331].

В Україні серед багатьох проблем, що стоять перед суспільством і державою, на одне з перших місць виходить проблема освіти. Динамічний розвиток вищої освіти у світі, вартість освітніх послуг для держави і людей, а також прагнення до утвердження своєї держави як повноцінного члена європейської спільноти шляхом економічного, політичного та культурного розвитку суспільства, вимагає гарантування якості вищої освіти в Україні. Вдосконалювати якість освітніх послуг,

зокрема послуг з надання правничої освіти, слід відповідно до принципів, затверджених у «Стандартах і рекомендаціях щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти». Адже мета реформи – новий рівень української навчальної та наукової культури, а не красивий зовнішній вигляд [2, с. 15].

Порівнюючи освіту України у перші роки незалежності та сьогодні, можна сказати, що вона зазнала суттєвих змін, а саме в якості освіти, способах викладання та ін. До структури освіти України входить: дошкільна освіта, загальна середня освіта, професійно-технічна освіта, вища освіта, аспірантура, докторантура. Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу, забезпечення народного господарства кваліфікованими фахівцями [3].

Окремо слід звернути увагу на рівень державних витрат на вищу освіту в Україні, що становить 1,1-1,4% ВВП, тоді як в інших розвинених країнах — близько 1% ВВП. 60% державних видатків на вищу освіту припадають на оплату праці, тоді як у країнах — нових членах ЄС ця частка становить 66%. Ще 32% державних видатків на вищу освіту йде на фінансування стипендій. Це надзвичайно високий показник, у країнах ЄС такі видатки становлять 17%. Додаткова неефективність такого розподілу впливає ще й з того, що студентами схильні ставати здебільшого діти із забезпечених сімей, і саме їм держава виплачує стипендії. Під час опитування лише 12% студентів сказали, що належать до бідних сімей, тоді як серед молоді віком від 14 до 35 років таких виявилось 46% — дані опитування GfK "Молодь України" [4].

У бюджеті на 2017 рік розмір стипендій було підвищено, загалом на них закладено 5 млрд грн, що на 1,5 млрд грн більше, ніж у 2015 році. 4 млрд грн виділяються МОН на академічні

стипендії, а 1 млрд грн — на соціальні стипендії, які знаходяться у віданні Міністерства соціальної політики. Соціальні стипендії видаватимуться за категоріями без перевірки на нужденність, а академічні — за досягненнями для найкращих 40-45% студентів. Через таку систему фінансування та відсутність гнучкості в оплаті праці українські ВНЗ є численними, але мають слабкі конкурентні позиції у світі [4].

З метою максимального використання позитивного потенціалу сучасних глобальних тенденцій у розвитку освіти та подолання їх негативних наслідків необхідною є реалізація низки заходів, зокрема:

- децентралізація системи вищої освіти, реальна автономізація ВНЗ (включно з економічною діяльністю), розвиток приватного сектора галузі вищої освіти з одночасним запровадженням ефективної системи оцінювання якості освіти, базованої на незалежних агенціях оцінювання якості;

- поступова реструктуризація й оптимізація державного замовлення на підготовку спеціалістів за участі роботодавців з метою приведення державного замовлення у відповідність до реальних потреб державного і приватного секторів національної економіки;

- розвиток системи освіти протягом життя;

- подальший розвиток експортного потенціалу вітчизняної вищої освіти з метою отримання економічних результатів, прискорення модернізації освіти та посилення впливу і престижу України у світі;

- активне впровадження у програми вищої освіти підприємницької складової, передусім у плані оволодіння студентами практичними навичками, необхідними для ведення самостійної економічної діяльності, а також отримання ними необхідних знань щодо законодавства та практики бізнесу в Україні і за кордоном;

- підвищення уваги до суспільствознавчого блоку вищої освіти та питань університетського самоврядування, від чого

значною мірою залежить майбутня участь молодих людей у суспільно-політичному житті;

○ цілеспрямована просвітницька робота з метою об'єктивного інформування батьків і абітурієнтів, зацікавленої громадськості щодо цінності тих чи інших спеціальностей на вітчизняному і міжнародному ринку праці [5].

Підсумовуючи вищевикладене, слід відзначити, що питання вищої освіти залишається не вирішеним. Вузам заважають розвиватися надмірна бюрократизація і залежність від центру у прийнятті найменших рішень, наприклад, з оплати праці викладачів, розміру стипендій, купівлі обладнання. Поточні бюджетні програми, спрямовані на виконання державного замовлення, не можуть дати відповідь на те, якою повинна бути вища освіта майбутнього, як українські ВНЗ можуть конкурувати за студентів із закордонними і надавати якісну освіту, що виведе людський капітал в Україні на конкурентоспроможний у світі рівень. Нема розуміння, як взаємодіє освітній ринок з ринком праці. Вищій освіті необхідна більш радикальна та комплексна реформа тому, що здобуття якісної вищої освіти для нашої нації є невід'ємним атрибутом зберігати історію успіхів і поразок країни та виховувати справжніх лідерів європейської України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Павленко С. О. Підготовка поліцейських в умовах реформування системи освіти МВС України відповідно до європейських стандартів [Текст] / С. О. Павленко // Молодий вчений. — 2017. — №4. — с.331-336.

2. Севрук В.Г. Сучасна вища юридична освіта в Україні: проблеми, перспективи та міжнародний досвід / В.Г. Севрук // «Legal education in modern university: project-based approach to the work organization according to the guidelines of the European Qualifications Framework (experience of the Paneuropean University)»: scientific and pedagogical internship, which was organized by Danubius University for scientists of law schools of

Ukrainian universities on March 22-24,2017 in Sladkovicovo, Slovak Republic. – p. 113-118.

3. Бойко О.О., Клопотюк Ю.А., Кубай І.І. Освіта в Україні: стан та перспективи розвитку / О.О.Бойко, Ю.А.Клопотюк, І.І. Кубай // Електронний ресурс]– Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=74866>.

4. Освіта по-українськи: 129 мільярдів — марнотратство чи інвестиція? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/publications/2017/02/15/620955/>.

5. Іщенко А. Ю. Глобальні тенденції і проблеми розвитку освіти: наслідки для України. Аналітична записка / А. Ю. Іщенко // Сайт Національного інституту стратегічних досліджень при Президентіві України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1537/>.

Марченко Інга Олександрівна,
студент 6-КМП курсу ННІЗДН
Національної академії внутрішніх справ

СЕЛФІ ЯК НОВИЙ РІВЕНЬ РОЗВИТКУ НАРЦИСИЗМУ

Стрімкий технічний прогрес сприяв виникненню такого сучасного явища як «селфі». У 2013 році слово «selfie» було визнано найпопулярнішим та включено до Оксфордського словника англійської мови. «Селфі» – це зроблений суб'єктом фотознімок самого себе, спільно з певною особою (або твариною) або групою осіб за допомогою фотокамери, на відстані витягнутої руки (або через дзеркало), як правило, в момент емоційно значущої події або ситуації, і представлені на огляд в умовах інтернет-простору з метою самопрезентації та самопізнання, за допомогою отримання соціальної думки (оцінки) про себе [2].

Результати аналізу літератури з даної проблематики засвідчили, що для любителів селфі характерні нарцизм,